

ראשו של ברמינון

לילי גלילי מתכבדת להודיע שקיבלה את הזכויות הבלעדיות לפרסום בכתב של סיפורו של מידד שיד, ששודר בקול ישראל במדור בכל המסיבות והנה הוא:

יום אחד גילו במערכת כי בעצם אין אני עושה כלום, ובכך מינו לי עוור, כדי שלא אשתעמם. ונתנו בעין יפה: צעיר שאורכו שני מטרים. רפי פרסיק, צ'מפיון השחמט. הבוחר אברך משי לכל ארכו. חביב, מנומס, ממש בן טובים, יאפילו למד פילוסופיה באנגליה.

אבל בצעיר נחמד זה היה משהו מסתורי. כל בוקר ראשית מעשיו במערכת הוא קורא את כל מודעות האבל שבכל העתונים. ובצהריים הוא תופס את עתוני הערב ומחפש את הנעדרים. ופעם בפעם הוא אומר לי: "אני צריך לצאת לשעה שעתים", נוטל את מגבתו האנגלית ואת מטרייתו ונעלם לכל היום. לא התאפקתי ואמרתי לו: "אצבעוני, לא אכפת לי שאתה משאיר אותי להשתעמם לבדי, אבל רק משום הסדר הטוב הגד לי: לאן אתה נעלם בכל יום?" אמר רפי: "מה יש? האם עלי רק לעבוד ולעבוד כל הימים? צריך גם קצת להת-בדר, לא? אנתנו צעירים רק פעם אחת."

אמרתי: "ואיך אתה מתבדר?" אמר: "אני הולך ללחיות." ומאו, בכל בוקר, בהיכנסו למערכת היה משפסף את ידיו ומספר לי: "אה! אתמול היו עשרים לחיות, בלי עין הרעו יום חזק." או: "אתמול היה טנור אחד שעשה אל מלך רחמים פאנטאסטי בכיתי מלוא הדליון."

ויהי היום, קופץ רפי מהמערכת ורץ ללחיה של איש חשוב. מגיע לשם, והלוויה מתעכבת. רפי איש עסק, אין הוא יכול לבזבז את כל היום על לחיה אחת. נכנס לראות מה שלום עליו השלום. ומה הוא רואה? הברמינון מעשן סיגריה. אומר לו רפי: "סלח לי, אדוני. אין אני רוצה להאיץ בך. אבל כמה זמן עלי לחכות ללחיה שלך?"

אומר וזכרו לברכה: "מצעיר מאוד, חביבי. העיכוב הוא בגלל סיבות בלתי צפויות. בשערי הגיהנום מצאתי תור ארוך. ביורוקרטיה. נתתי לירה לאחד השדים, יהוא הבטיח לקרוא לי כשיגיע תורי. אתה רפי פרסיק, לא? נהדר. מה דעתך על פארטיה שח כדי להעביר את הזמן? מימי לי שיחקתי שח עם צ'מפיון."

אמר רפי: "אדברא", מוותר לו על מלכה, וישבו לשחק. אחרי כמה מהלכים אומר הברמינון: "יפה שבכלל באת ללחיה שלי." אומר רפי: "זה כלום. אני מוכן לבוא תמיד ללחיות שלך. בשבילי זה הענוג." אומר הברמינון: "איש צעיר, מצאת חן בעיני. מה בקשתך ממני ואתן לך. הלא אל הקבר לא אקח אתי כלום."

חושב רפי וחושב ואומר: "את היודע מה? כבר מזמן רציתי משהו כדי לקשט את חדרנו במערכת. משהו מצהיל את הלב. החדר שלנו קודר מדי. אתה מוכן להשאיר לי את ראשך?"

אומר הברמינון: "את זה דחקא רציתי לקחת אתי אל הקבר, אבל בגיהנום הן לא אצטרך לראש, שהרי כובע לא אחבוש שם. קח את ראשי ותהיה לך מזכרת ממני." עוד הם מדברים בא שר ואומר לברמינון: "אדוני, תורך." הסכימו רפי והברמינון לחיקו: ליחה השד את הנשמה ורפי את הגויה; ולמחרת בבוקר מביא רפי למערכת ראש.

הראש היה באמת קישוט יפה לחדרו שבמערכת, וגם שימושי. כי בכל פעם שרצינו להיפטר מטרדן היינו מטלקים מהראש את המסך, ואפילו גדולי המטרופים היו בורחים. שנים גם מתו מפחד, והיו לרפי לחיות נעימות. אמנם היו כמה קשיים, כי בפקודת משרד הבריאות שמנו את הראש בספירט, ועורכי הלילה היו שותים את הספירט. אבל גם לזה מצאנו תרופה. מילאנו את הצנצנת ספירט מפוגל, ואחרי שפגרו שני עורכי הלילה ושלוש כתבניות שוב לא נגעו באוצר.

יום אחד מופיע אצלנו טיפוס מוזר. מיד ראיתי: טרדן. משכתי במסך, אבל לא נבהל. פנה אל רפי ואמר: "סלח לי, בחור. אמנם אין זה נהוג לבקש מתנה בחזרה, אבל הנה, התנאים בגיהנום לא סיפקו אותי. אין פרנסה. ביורוקרטיה. פרוסקציוניזם. והאקלים אינם. החלטתי לחזור. אבל פה עלי אדמות אין זה מקובל שיהלך ברנש בלי ראש. אולי יכול אתה להחזיר לי את ראשי?"

רפי, בחור טוב, כבר היה מוכן לתת לו, אבל אני בעל נסיון. אמרתי: "רגע אחד. קודם כל תוכיח שאתה אתה." הוציא הטיפוס תעודת זהו מכיסו והראה לי. אני מסתכל בתמונה. אני מסתכל בחור. אין כל דמיון. בהמונה שבתעודת זהו יש רק ראש. לברנש יש הכל חוץ מראש.

אמרתי: "סלח לי, אדוני. כל אחד יכול לעשות חכמה כזאת. לבוא בלי ראש ולהראות תמונת ראש זולתו." התחיל האיש מתחנן. בלי הראש, הוא אומר, אין הוא עושה רושם רציני, ולכן לא יוכל להשיג תעסוקה. חשבתי ואמרתי: "יש לי רעיון. רודולף דוברין הוא חרט עץ מומחה. הוא יעשה לך ראש תותב, מעץ. תוכל לבחור כל מודל שתרצה."

וכך עשינו. הלכנו אל רודולף דוברין, וחרט ראש עץ נפלא, מעשה אמן. שם האיש על צווארו את ראש העץ והיה לבו טוב עליו. כעת הוא ראש מחלקת הבידור בשרות השידור.

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים במשלוח חומר. המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר ל"י שיוענק מדי שבוע. הזוכה בפרס השבוע הוא דן גרבר, חזון.

על גדות הקונוגו

על גדות הקונוגו יושב לומימבו לבו לו יהום בו כל עוד האר"ם פה שולח ידי...

אך למה נשיר על לומימבו כשמייסב השיר כזבו בו?

יחיאל פרס, רמת-גן

אחרי הפיכת מר מזובנפו היה האמרשילר די מכסופו. אך אנקרומה דיכר והנה נתברר כי העסק היה בטעות, הו! אברהם לביא, נתניה

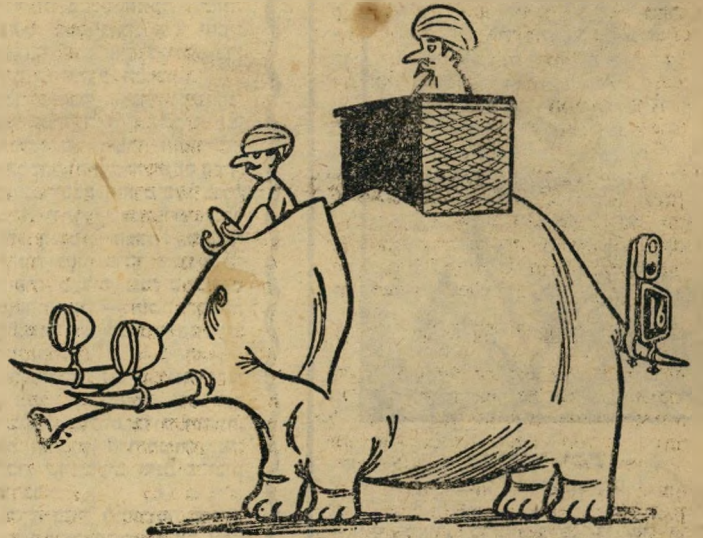
טעות לעולם צודקת

מו"מ על הגדלת רחחי הכותנה עד 150 אלף דולר. (למרחב) עזי, ניר-עוז

חוספת של 150 אלף דונט להכנסות המגבית המאוחדת. רבי-סמל תורגמן היה בפלוגה ב' חרמ"ש בגדוד 82, ומעולם לא נהג באנקים. (העולם הזה) יורם ברנשטיין, תל-אביב ועל כך מודה לו טנק לאומי לישראל.

בהוצאת מועצת מועלי חדרה. (מו' דנה להרצאה) יעקב לוי, חדרה מועלי כל המושבות — התאחדו!

מה צוחקים האמריקאים

מודל קומפאקט, 1961

תחרות חתיכות

העולם הבא מכריז בזה על תחרות חתיכות של בריג'יט בארדו. כל שבוע תתפרסם במקום זה חתיכה של בריג'יט בארדו בייקני והקוראים מתבקשים לשלוח מור את החתיכות עד הסוף ואז לחבר אותן יחד כדי שיתקבל דבר שלם. בין המדביקים נכונה את החתיכות ומקב"ל לים חתיכה שלמה יוגרף פרס בריג'יט.

אגדות קונגו

היה היה עשיר יהודי גדול בליאופולדהיל ושמנו יוחננוף ולו חנויות רבות ובהי מסחר. לא היה עשיר כמוהו בין כל היהודים בעיר, וכדרך העשירים, גם לו כרס גדולה ומשופעת.

ויהי היום ומר יוחננוף ראה שצריך הוא לזוג תחתונים חדשים. כיון שבכל אפריקה לא היו תחתונים מוכנים שיתאימו-למר יוחננוף, שלח הזמנה לבית חרושת לתחתונים בבלגיה וביקש מהם לתפור לו 12 תחתונים לפי מידה, ולשם המחשת המידה צירף זוג אחד מתחתוני המשומשים.

עברו ימים ואל העיר הגיע משלוח מבלגיה ובתוך המשלוח 12,000 תחתונים עבור מר יוחננוף. היה יוחננוף שרוי במבוכה גדולה בראותו שנים עשר אלף תחתונים, בעוד שתרסר בלבד היו מספיקים לו לשימוש ביתי עד סוף ימיו.

ישב מר יוחננוף וטיכס עצה מה לעשות עם 11,988 זוגות תחתונים גדולים ורחבים, שמחוץ לעוג מלך הבשן, אין לאף בן תמותה חפץ בהם. לפתע אורו פניו. לקח זוג מספרים ופרס את התחתונים באמצעיתם ואת התחתונים הפרומים מכר בשוק כחצאיות פלגל. תוך ימים מספר נמכרו כל חצאיות הפלגל החרושות מבלי שירח את הביקוש הגדול, ומר יוחננוף הריץ לבית חרושת בבלגיה הזמנה זוספת על 120,000 אלף זוגות, שגם הם נמכרו כלהמניות טריות.

מאז ועד היום גדל שם ישראל ותחתוני יוחננוף מכסים את מערומי השבטים: באלובה, באקונגו, באשילאלה, באקובה, וארואה, וקאניוקה.

השקשת

שוב נמצאו במערכת כמה שקששות ללא הסכר. מה זה? הקוראים מתבקשים לעזור לי למצוא כותרת מתאימה לקשי קת הנ"ל, ובינתיים אחליט אם יבואו של שכרם או לא.